

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2312/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бора Ристић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Основног суда у Сурдулици, Судске јединице Владичин Хан, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1214/19 од 13.08.2020. године, на седници одржаној 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1214/19 од 13.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1214/19 од 13.08.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици, Судске јединице у Владичином Хану П 104/17 од 17.10.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба тужиоца у овој ствари повучена. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати на име накнаде трошкова поступка износ од 59.200,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 1214/19 од 13.08.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке решења Основног суда у Сурдулици, Судске јединице у Владичином Хану П 104/17 од 17.10.2018. године тако што је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног поступка са траженом законском затезном каматом. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 6.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 12.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем, преиначено је првостепено решење о трошковима поступка. О овом праву тужиоца, другостепени суд је одлучио применом одговарајућих одредби материјалног права, које се сходно примењују приликом доношења одлуке о трошковима поступка, сходно успеху у спору, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић